

(29)

ΕΚΠΟΜΠΗ ΚΘ'
22 Ιουνίου 1967

Ανδρέα Τ. Αδριανά

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πάλι είχαμε ένα τηλεφώνημα Γιάννη...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Κανένας άκροατής που ζητάει καμιά πληροφορία ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ναι, αλλά όχι υπό τὰ δικά μου οικόπεδα. ΠΕΛΛΟΝ υπό τὰ δικά σου γιατί ο άκροατής που έρωτά θέλει νά μάση, τί δουλειά έχουνε μέσα στις άθηναϊκές μας άναμνήσεις, οι διάφορες Κορδελιώτισσες, οι θασουλιώτισσες και οι Πουρνοβαλιές.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Καλά, όμως αυτό δεν μπαίνει μόνο σε δικά μου οικόπεδα όπως είπες, αλλά και σε δικά σου Δημήτρη μου, γιατί σαν παλιός άθηναίος είσαι σε θέσι νά βεβαιώσης τόν άπληροφόρητο άκροατή μας σχετικά.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ασφαλώς. Και νά τοσ άπαντήσω ότι όλα αυτά τὰ συμνεύνα τραγούδια, γινόντουσαν συχνότατα έπιτυχίες και μάλιστα μεγάλες έπιτυχίες στην Αθήνα. πως θα τ' άγνοήσωμε ; Έσύ όμως Γιάννη σαν Σμυρνήος πρέπει νά έξηγήσης τούς τίτλους τών τραγουδιών.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Δεν έχω αντίρρηση. θασουλιώτισσα ήτανε ^{το μορίλα} ~~η γυναίκα~~ που κατοικούσε στην πιο πεντηική συνοικία της Σμύρνης που λεγότανε θασουλάς. Η Κορδελιώτισσα, έμενε στο περίφημο Κορδελιό

το δημοφ. παραθεατρικό Προαδείο

που όπως λένε οφείλει τήν όνομασία του στις Σταυροφορίες του δεκάτου τρίτου αιώνας, γιατί σ' εκείνο τό μέρος περίπου άποβιβάσθηκε ένας περίφημος σταυροφόρος βασιληάς, ο Ριχάρδος ο Λεοντόκαρδος, ^{ΡΙΣΑΡ} Κέρ ντέ Λιόν. Άνομέσθηκε λοιπόν τό λιμανάκι

αυτο

Κέρ ντέ Λιόν και παρεφθάρη μέ τούς αιώνες σε Κορδελιό. Όσο για τήν Πουρνοβαλιά, είναι ^{το μορίλα} ~~η γυναίκα~~ του Πουρνοβά, ~~ένας~~

και αρειδοκρατική προσώτια Μοναχόρα από την Αίλα ή Κηφισοειδή συνοικίας της Σμύρνης. με άμφοτε

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Έτσι λύθησαν οι άπορίες του άκροατού μας και προχωρούμε στα δικά μας Γιάννη... τί θέμα είχαμε έφήσει μισοτελειωμένο στην τελευταία μας συνάντησι ; θυμάσαι ;

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Αυτό ήτανε έξυπνο έκ μέρους του Φωκίανου. Γιατί σιέφθηκε ότι δυο παιδιά δέν θά είχανε πολύ καλούς αθμούς σέ μερικά μαθήματα, θά πηγαίνανε στήν γυμναστική κού δέν χρειάζότανε μελέτη καί παίρνοντας ένα έριστα, θά έπηρεάζανε τήν γενική τους βαθμολογία.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ θά είχανε νά ποθμε κι' άλλα για τό ζήτημα του άθλητισμού καί τής γυμναστικής στήν 'Αθήνα, μά δυστυχώς...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Ξέρω. 'Η ώρα φεύγει... όπως λέει κι' ο Μάριο Καβαραντόσι στήν Τόσκα... 'Η ώρα φεύγει καί μόλις προλαβαίνει ή κλειώ νά μ'ς θυμίση άκόμη ένα καλή τραγουδι κού θά τό άφήσωμε στήν διάθεσί της.

ΚΑΘΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ (Μό συνοδεία κιάνου) Ξύπνα καί μ'ν άργετς...

Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Αγαπητέ μου Γιάγκο, τελειώσαμε κι' άπόφε. 'Αρεβουάρ λοιπόν για τήν προσεχή Κυριακή...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Νά εξακολουθήσωμε τήν συζήτηση για τά πρώτα χρόνια του άθλητισμού στήν 'Αθήνα.

- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Βλέπεις λοιπόν Γιάνκο, ότι ο Σουρής δίνει μία ρομαντική περιγραφή του θαλάσσιου σ'εβθυμο τόνο.
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Πιλάει γενικά για το θέατρο. Για τέ λουτρά λέει τίποτα ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ποτέ του. "Έχομε μία πληροφορία...
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ 'Απ'τόν Ξόλιο ; Τό όμολογετ ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Όχι, Έχομε μία πληροφορία ~~από τον Δροσίνη, τον ποιητή Γεώργιο Δροσίνη που μ'ε διηγή-~~
 από τον Δροσίνη, τον ποιητή Γεώργιο Δροσίνη που μ'ε διηγή-
 θημε ότι κάποτε κατέβηκαν με τον Καστή Παλαμΐ και τον Σουρή
 νά περάσουν ένα Σαββατοκύριακό σ'ένα φιλικό σπίτι στην Καστέλ-
 λα. 'Ο Δροσίνης, φανατικός φυσιολόγος επέμενε νά κένουν ένα
 λουτρό στην θάλασσα και επέμενε τόσο πολύ που κατέφερε νά πα-
 ρασύρη και τον Σουρή και τον Παλαμΐ. Πόλις φτάσανε σέ κάποιο
 λιμνοθάλασσα όπου τά νερά ήτανε πολύ ρηχά, ο Σουρής έσκυψε, βιάζε
 έβρεξε τό δάκτυλό του στην θάλασσα και νοιώθοντας πώς τό νερό
 ήτανε όρσορό, χωρίς νά πΐ λέξι, γύρισε πίσω. Σέ λίγο τον έ-
 κολούθησε και ο Παλαμΐς κι'έτσι όέν έμεινε παρά ο Δροσίνης
 για νά κένη τό μπάνιο του.
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Καί ε'μαι βέβαιος ότι ο Δροσίνης κολυμπώντας όέ σιγοτραφευ-
 δούσε τό τραγουδι της μόδας τήν Κική και τήν Κοκό που όά μ'ε
 θυμίση τότε ή Κλειώ Δενάρδου.
- ΔΕΝΑΡΔΟΥ
 Ηπαίνω σ'ένα περιβόλι - βλέπω μία μικρή ξανθή
 τήν Ρωτώ για τ'Όνομά της - και μου λέει τήν Λέν Κική.
 Βλέπω μία μελαχροινούλα - μ'ένα βλέμμα έρωτικό
 τήν έρώτησα κι'έπεινη - Που 'πε πώς τήν Λέν Κοκό.
 Πέ θαρρώ πώς όά τέ μπλέξω
 μέ τήν Κική, μέ τήν Κοκό ποιά νά διαλέξω
 τήν Κική τήν έγαπώ, μέ μ'έρέσει κι'ή Κοκό.
 "Έχει ένα στοματάκι - ή ξανθή νά τό χερΐ
 βελουδένιο μαγουλάκι - κι'έσπροπάχουλο χεράκι

Γά και ή μελαχροινούλα - μέ τή φλογερή ματιά
και μέ τά καίματα της - μου έπηρε τήν καρδιά

Μέ θαρρώ πώς θα τά μπλέξω
μέ τήν Κική, μέ τήν Κοκώ ποιά να διαλέξω
τήν Κική τήν άγαπώ
μέ μ'άρέσει κι'ή Κοκώ.

Πησιάζω τήν ξανθούλα - και της λέω σιγαλέ
πώς έπ'τήν μελαχροινούλα - έχω χάδια πιο πολλά
και στην έλλη, ίδια λέγω - μά είναι λουβρα και τρελλή
πού μέ τρέλλανε μ'αυτά της - και τήν άγαπώ πολύ.

Μέ μέ νοιώσανε κι'οί δύο
και μ'ένα τρόπο ^{καμωμένη} ~~καμωμένη~~ 'παν να φύ'ω
Κύριε μέ τόν παναμί
τρέβα σ'έλλον μαχαλί.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ

"Όπως σήμερα βρίσκεται μαζί μας ό φίλος συνθέτης Τάκης 'Αθη-
νατος πού θα έπρεπε να μας πη τήν γνώμη του γι'αυτό τό τρα-
γουδάκι.

Αθηνατος

"Ήτανε ή έποχή πού μεσουρανούσε ή πόλινα, ό χορός της μεγάλης
μόδας πού είχε κατακτήσει τόν κόσμο πριν από τό 1900. Ουσικά
τό πάντα πονηρό και εύθυμο Παρίσι, είχε τά πρωτετα σ'όλα τά
έλαφρά πράγματα καιρό παντός στο εύθυμο και πεταχτό τραγου-
δάκι, τήν σανσονέτα. 'Η Κική και ή Κοκώ, όπως τό μεταφρά-
σανε πολύ έτεχνα στην 'Ελλάδα, είναι ή περίφημη κλασσική πόλ-
να Τονκινουάξ, ή όποία έν άνεστατώσε δυό τουλάχιστον γεννεές
στην Γαλλία, τίς άνεστάτωσε περισσότερο από τούς έξυπνους
στίχους της παρά από τήν μελωδία της, χωρίς να θέλω μ'αυτό
να υποτιμήσω τήν αξία της μουσικής της, πού έν δέν έχει τίπο-
τε άλλο, είναι τουλάχιστον χαριτωμένη. 'Η ένορχήστρωσί της
μου έδωσε ιδιαίτερη χαρά όπως θ'αντιληφθήτε και σετς.

ΕΚΤΡΑΒΙΤΑΙ Η ΚΙΚΗ ΚΑΙ Η ΚΟΚΩ ΜΕ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΤΟΥ Β Ι Ρ

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Δέν ξέρω Γιάννο μου, αλλά μου φαίνεται πώς ό 'Αθηνατος έχει
δίκαιο γιά τούς στίχους της Τονκινουάξ. 'Ασφαλώς εκείνη τήν

έποχή, έπηρχαν λογοτέχνες πού θά μπορούσαν νά κάνουν καλύτερους στίχους, όπως ο Δάσκαρης, ο Δημητρακόπουλος, ο Παραιτίνης έλλά δέν καταδεχόντουσαν ν' ασχοληθουν μέ τέτοιες φτηνοδουλειές.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Καταλαβαίνω. Έτσι μένανε αυτές οι φτηνοδουλειές όπως τίς λές πολύ σωστά, σέ διαφόρους άνευθύνους στιχουργούς, όπως σ'έναν Σιδερή, από τήν ~~εμπόνη~~^{ΠΟΛΗ} πού έχει κυριολεκτικά όργιάσει μεταφράζοντας, όπως τού έκανε κέφι τά διάφορα ξένα τραγούδια.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Δηλαδή, έδω πού τά λέμε δέν τά μετέφραζε.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Όχι. Ίσως μάλιστα νά μήν ήξερε καί καμμιά ξένη γλώσσα ο Σιδερής. Άπλως έκουγε τήν μελωδία καί προσπαθούσε νά προσαρμόση ελληνικούς στίχους τής καλής ώρας έπάνω στίς νότες.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Όμως ο κοσμάκης πού διψούσε τήν ώρα τού γλεντιού του νά τραγουδήση, ούτε τήν ποιότητα των στίχων διάλεγε, ούτε πρόσεχε κ'έν έν είχε έννοια καί είρμό. Καί καταντούσε ο κόσμος νά τραγουδή : Πά μέ νοιώσανε κι'οί δύο - καί μ'ένα τρόπο κομικό μου 'παν νά φύ'ω...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Κύριε μέ τόν παναμά - τράβα σ'έλλον μαχαλά. Αύτή ή τελευταία λέξις μαχαλάς, δείχνει πώς είναι ~~εμπόνης~~^{ΚΕΝ / ΠΟΛΙΤΗΣ} ο στιχουργός. "Αν ήτανε άθηνατος θά 'λεγε : Κύριε μέ τόν παναμά, τράβα σ'έλλη γειτονιά.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πολύ σωστή παρατήρησις. Όμως έγώ θά κάνω καί μιá έλλη. Άπό ένα τραγούδι μιας έποχής, μπορείς νά βγάλης συμπεράσματα καί για τήν μόδα τής έποχής εκείνης. Πρόσεξες τί λέει τό τραγούδι : Κύριε μέ τόν παναμά... δηλαδή, ο παναμάς ήτανε τό άνδικό καπέλλο τής κομψότητας, πού τό φορούσαν οι έρωτιδεύς για νά καταπλήξουν τίς έκκεντές τους.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Καί για ν'αναφέρεται σ'ένα τραγούδι, σημαίνει πώς ήτανε κατι πού θά 'κανε έντύπωση, πού δέν τό φορούσε όποιος όποιος.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Έτσι είναι. Όμως αυτά νά τ'άφήσωμε για καμμιά έλλη φορά πού θά μιλήσωμε για τίς παλιές μόδες...

- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ "Έχεις δίκαιο. Για σήμερα θά ήθελα νά μ'ε θυμίσει ή κλειώ
~~αγα στο τραγ.~~
~~Έλλη μία πόλμα~~ τής έποχης, πού για μένα τουλάχιστον είναι
συνδυασμός πόλμας και καντάδας μαζί..."
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πόλμα και καντάδα μαζί ; Πως γίνεται ;
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ "Όταν ακούσης ποιό τραγουδι έννοω, θά τό παραδεχτής και σύ.
Σάν σέ βλέπω τό πρωϊ στό παραθύρι... "Έχω άδικο ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Απόλυτα δίκαιο. Ρυθμός πόλμας πού έπειδή άπευθύνεται σέ
κάποιο πρόσωπο, παίρνει τόν τόνο και τό χρώμα τής καντάδας.
- ΔΕΝΑΡΔΟΥ (Μόνο μέ πιάνο) Σάν σέ βλέπω τό πρωϊ στό παραθύρι
σάν γαρύφαλο μου φαίνεσαι άνοιχτό
νά σέ κόψω νά σέ βάλω στό ποτηρι
για νά μείνης μέρα νύχτα δροσερό.

Αυτό τό βλέμμα σου, τό ζωηρό
φωτίζει κόσμο, γη και ούρανό
για ιδέες πουλί μου σ'άγαπώ - σ'άγαπώ.

"Ήθελα νά 'χω κι'έγώ αυτή τήν χάρι
νά γενόμουνα ποτηρι μέ νερό
νά δροσίζω αυτό τό θμορφο κλωνάρι
πού για δάφτο μέρα νύχτα λαχτερώ.

Δέν βλέπεις φλόγα πού 'χω στήν καρδιά
για μία μόνη σου γλυκειά ματιά
Έλα ξανθή μου σ'άγαπώ, σ'άγαπώ.

- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Πάλι ό φίλος μας ό 'Αθηνατος έχει τόν λόγο.
- ΑΘΗΝΑΙΟΣ Αυτό τό παληό τραγουδι είναι περίεργο. Δέν φαίνεται νά
είναι άυτοτελέσ και μονοκόμματο. "Άλλος ρυθμός υπάρχει στι
κουπέ του και άλλος στήν έκπόδ, στό ρεφραίν κι'ένω ό δεύ-
τερος, ό ρυθμός του βάλς έχει κάποια μουσική αξία, ό πρω-
τος του ρυθμός, τά δύο τέταρτα, είναι άφελέστατος και
έρασιτεχνικός. Τό τραγουδι αυτό, έχει έκδοθεϊ στήν πόλι
χωρίς όνομα συνθέτου και είναι φανερό ότι ό ακρότης του
έκόλλησε δυό μελωδίες για νά φτιάξη ένα τραγουδι. "Όμως
ό άθηνατος παλαιός τραγουδιστής, είχε μία περίεργη ~~θεωρία~~

διαίσθησι καί τραγουδοῦσε συνήθως μόνο τό πρῶτο μέρος. Ἔδω
γιά λόγους παραδόσεως ἀκούσθημε ὁλόκληρο τό τραγοῦδι. Τό ἔδιο
ἕλλως τε ἔκανα κι' ἐγώ στήν ἐνορχήστρωσί μου.

ΕΚΤΕΛΕΙΤΑΙ Η ΕΝΟΡΧΗΣΤΡΩΣΙΣ

- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Ξέρεις Γιάννη, πάλι ἔχω τήν διάθεσι νά βγάλω ἕνα συμπέρασμα
ἀπ' αὐτό τό τραγοῦδι. Πρέπει δέν ἔχει σημασία ἂν τυπώθηκε
στήν Πόλι. Πρέπει νά εἶναι ἀθηναῖος αὐτός πού ἔγραφε τούς
στίχους, γιατί οἱ παλαιοί ἀθηναῖοι, ἰδίως οἱ μπεκιάρηδες
πού μένανε σ' ἕνα δωμάτιο ὄλο κι' ὄλο, αἶμα χωρίς σπουδαία ἐπί-
πλωσι, συνείθιζαν νά βάζουνε σ' ἕνα ποτήρι μέ νερό ἕνα δυό
λουλούδια, ἐλλείπει ἀνθοδοχείου.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ** Δέν ἀποκλείεται. Ἄλλως τε τό ποτήρι μέ τό νερό ἔχει κι' ἄλλη
ἀθηναϊκή σημασία, σχετική μέ τήν γυναικεία ὀμορφιά. Λένε :
Εἶναι τόσο ὀμορφη πού τήν πίνεις μ' ἕνα ποτήρι νερό...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Κι' ἀπό 'κεῖ ἀρμήθηκε ὁ ἐλησμόνητος Πυραϊτίνης καί εἶπε ὅτι ἡ
ὀμορφιά εἶναι ρευστή, ἀφοῦ τήν πίνεις μ' ἕνα ποτήρι νερό.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ** Ὅμως μ' αὐτά παρασυρθήκαμε καί λησμονήσαμε τήν συζήτησί μας
γιά τό θέλημα. Καί ἤθελα ἀκριβῶς νά σ' ἐρωτήσω καίτι. Αὐτή ἡ
σ ο ὄ α, ἡ δυσσομία τοῦ Πέου θαλήρου πού ὀφείλεται ὅπως
λένε στά Πειραϊκά ἐργαστάσια καί στίς ἀποχετεύσεις τους, δέν
ὄπηρχε τότε ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Θαίνεται πῶς ὄπηρχε μά δέν ἦτανε τόσο ἔντονη καί δέν ἔτρεπε
τόν κόσμον σέ φυγή. Κι' αὐτήν τήν πληροφορία τήν χρωστάμε...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ** Ἀσφαλῶς στόν Γεώργιο Σουρή.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Τό βρήκαμε. Τί νά κάνωμε ; Αὐτός ὁ σατυρικός εἶναι ὁ καλύτε-
ρός μας πληροφοριοδότης γιά τήν ἐποχή ἐκεῖνη. Ξέρεις λοιπόν
τί γράφει ὁ Σουρής, στήν ἐφημερίδα του, τόν Ρωμηό, στά 1898
ἔδω κι' ὀγδόντα χρόνια ; Διάβασε νά ἴδῃς. Διάβασε...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ

Κι' ὁ καθέννας ἔτραγούδα
 τοῦ θαλήρου μας τὴν σοῦδα
 καὶ ζέφυρος ἀνήσυχος καὶ θορυβώδης πνέων,
 ἔφερνε στά ρουθούνια μας, βρῶμα καὶ τῶν γονέων.
 Κι' ἦταν μιὰ διασπένδασις κι' ἀπόλαυσις ὀσπύτη
 ὅταν περνοῦσε μιὰ στιγμὴ καὶ δέν βρωμοῦσε κἄτι.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Κι' αὐτὴ ἡ σοῦδα Γιάγιο μου, ἔγινε ἡ ἀφορμὴ τῆς ἐγναταλείφως
 τοῦ Πέου θαλήρου. Μὰ πρὶν τὸ θαῆτρο ἐγναταλείφωει, εἶδε δόξες
 ἀπίστευτες, εἶδε μεσουράνημα πραγματικὸ, μὲ κοσμικὴ κίνησι
 ποῦ δέν ὑπάρχει σήμερα. Εἰς τὰ συζητήσωμε ὅλα αὐτὰ. Γιά τὴν
 ὄρα σοῦ λέω μόνο ὅτι ἀπέναντι στοῦ μεγάλο ξενοδοχεῖο Ἰκτατον
 ποῦ δέν ὑπάρχει κι' αὐτὸ σήμερα, ὑπῆρχε ἕνα πολυγωνικὸ πάλιο
 ποῦ λεγότανε " Ταραντέλλα " καὶ σ' αὐτὴν τὴν Ταραντέλλα πέρα-
 σαν τοῦ κόσμου οἱ ξένοι καὶ δικοὶ μας ἀρτίστες καὶ λακσαρίστη
 καν ἀπ' ἐκεῖ ~~ὄσπυται~~ δεκάδες τραγουδιῶν, ὅπως ἡ Καρμέλλα, ἕνα
 περίφημο ^{Ιταλιανό} φραντσέζικο τραγουδι ποῦ θά μᾶς πῆ τώρα ἡ Κλειώ Δε-
 νάρδου.

ΔΕΝΑΡΔΟΥ

(Μόνο μὲ πιάνο) ΣΤ' ἀπελὸ, τ' ἀνοιξιλάτικο βράδου
 ἡ φυχή μου ἀνοίγει πλατειά
 μεθυσμένη πετᾶ στοῦ σκοτάδι
 ποῦ φωτίζει ἡ γλυκειά σου ματιὰ
 Τ' ἀγεράκι τὰ φύλλα χαϊδεύει
 καὶ χαρούμενο ἀρχίζει σιοπό
 καὶ πετῶντας σιμὰ μου γυρεύει
 νά σοῦ πῆ πὸς θερμὰ σ' ἀγαπῶ.

" Ἐλα γλυκειά - στήν μικρὴ μυρωμένη φωληά
 ποῦ μυστικὰ - θά μεθύσῃ μὲ χίλια φιλιὰ
 Ἡ γῆ ρουφᾷ, τὸ σκοτάδι ποῦ πέφτει βαθὺ
 Ἐλα κρυφά, μὴ φοβᾶσαι κανεὶς νά μᾶς δῆ.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Κι'ό τάκης ό 'Αθηναίος τί γνώμη έχει γιά τήν Καρμέλλα ;
 ΑΘΗΝΑΙΟΣ Ένα από τά πιο ~~καταπρόνοη τραγουδία~~ ^{αισθησιακά τραγουδία} του είδους
 του. Δέν μου φαίνεται καθόλου παράξενο τό ότι είχε τόσο πολύ
 επιβληθεί ~~από τήν Καρμέλλα~~ ^{από σαλπίδα του} και τό βρίσκω λογικότατο τό ότι
~~έγραψε~~ ^{έγραψε} κι'έπιασε σ'όλον τόν κόσμο και στήν 'Αθήνα έκδόμη. Έχει
 μιá μελωδία προσιτή στό αυτί και έχει δύσκολη στήν απόδοσι.
~~εί γράφει~~ ^{Οί} Ιταλοί, πάντα ξέρανε τό μυστικό νά λανσάρουν
 τραγουδία γιά πιάσιμο. Οί έλληνικοί του στιχοι δέν είναι κα-
 νοί. Όσο γιά τήν ένορχήστρωσι που έκανα, θά τήν ακούσετε και
 θά κρίνετε.

ΕΚΤΕΛΕΙΤΑΙ Η ΕΝΟΡΧΗΣΤΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΚΑΡΜΕΛΛΑΣ

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κι'αυτό τό τραγουδι λανσαρίσθηκε από τήν περίφημη Ταρντέλλα
 του Νέου Θαλήρου. Κοντά στήν Ταρντέλλα, υπήρχε τότε ένα
 μικρό κτίριο, πολύ κοντά στήν θάλασσα, μέ δυό ταρατσες δεξιά
 κι'αριστερά και δυό βεράντες, νά πουμε, κάτω από τίς ταρα-
 τσες του. Ξέρεις τί ήτανε αυτό τό κτίριο Γιάγνο ;

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τό ξέρω γιατί τό πρόλαβα, πριν κατεδαφισθί. Έστιατόριο.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ναί, αλλά ποιανού ;

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ "Α, αυτό δέν τό ξέρω.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Του Τσελεμεντέ. Του πρώτου μαγείρου που έγραφε και εξέδωσε
 'Οδηγόν Μαγειρικής και Ζαχαροπλαστικής. Όμως γιά τήν Τα-
 ρντέλλα και τούς καλλιτέχνες της και τό πάθημα ενός φοιτη-
 του θεοχαρίδη που βούτηξε μέ τά ροθια στήν θάλασσα γιά νά
 συναντήσθι μέ άρτίστα που έκανε νυκτερινό λουτρό, θά τά που-
 με στήν προσεχί μας συνάντησι Γιάγνο, γιατί σήμερα πέρασε
 ή άρα. Έρεβουάρ λοιπόν γιά τήν έρχόμενη Πέμπτη στις έννέα.

AD TAINIAS: 12913

ΣΙΗΡΚΕΙΕΣ

ΠΡΟΣΑ
ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

12.40

7.20 (ΕΤΗ ΤΑΙΝΙΑ 12614)